

BALLS DE SALÓ

Índex

RITME I ESPORT.....	1
EL BALL DE SALÓ ESPORTIU.....	2
ORÍGENS DE LES MODALITATS DE BALL:	3
ROCK&ROLL, MERENGUE I SALSA.....	3
ROCK&ROLL.....	3
MERENGUE.....	3
SALSA.....	4

RITME I ESPORT

El ritme i l'expressió corporal, en el segle XX i XXI, a part de ser instruments educatius per a l'educació física escolar, constitueixen l'essència de múltiples disciplines esportives:

- Apareix la **gimnàstica rítmica esportiva**, que és una modalitat olímpica des de Seül 88, conseqüència directa de la gimnàstica expressiva de Bode. És el seu deixeble, Medau qui inclou a la gimnàstica expressiva aparells (pilota, corda, cinta, cercol i maces) i codis de puntuació.

- L'**aeròbic** sorgeix principalment de la gimnàstica Jazz, amb introducció de la música disco-pop, techno i funky. Són Sorensen i Anderson a Europa, i Keneth Cooper a USA els seus impulsors. Un dels objectius de l'aeròbic és millorar la condició física en relació a la salut, realitzant exercicis gimnàstics amb música amb el cor entre 120 i 160 b/m. L'aeròbic també té competicions individuals i en grup, on es

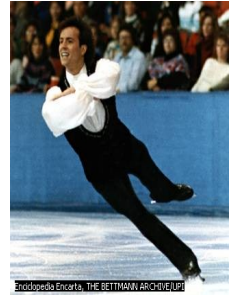
puntua l'execució tècnica i la coreografia en un exercici que dura aproximadament 2' i a intensitats anaeròbiques.

- Els **balls de saló** es converteixen en una activitat recreativa i social per una banda, i en un esport per l'altra. Actualment existeixen moltes acadèmies de balls de saló i cada vegada és més popular la seva modalitat esportiva anomenada: **BALL ESPORTIU**.

- Apareixen els primers ballets aquàtics (a principi de segle), i amb ells la disciplina esportiva de **natació sincronitzada**, la qual es fa olímpica a Los Angeles 84.

- A principis de segle apareix el **patinatge artístic**, olímpic des de 1908 en els Jocs olímpics d'estiu, i traspassat als Jocs Olímpics d'Hivern al 1924.

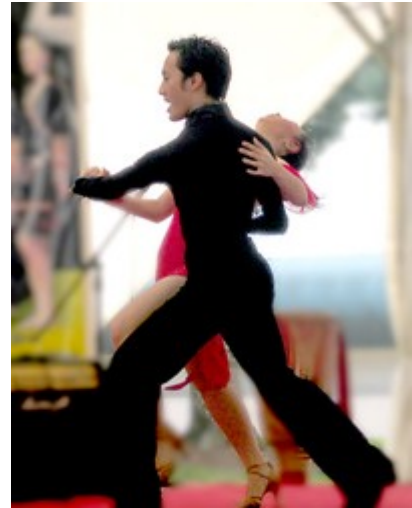
- Entorn als anys cinquanta, gimnastes, artistes de circ i ballarins de Polònia, Bulgària i l'antiga URSS van organitzar les pràctiques que van donar origen a l'acroport, que és un esport de caràcter acrobàtic, coreogràfic i cooperatiu. Els primers campionats del Món d'Esports Acrobàtics es van celebrar en 1974 a Moscou. És al 1999 quan la Federació Internacional de Gimnàstica (FIG) integra l'acroport com a esport propi.

EL BALL DE SALÓ ESPORTIU.

El ball esportiu és el terme que defineix la competició de ball de saló. Pot veure's com una combinació d'habilitats tècniques i elegància per a la recerca del rendiment. Està reconegut com a esport pel COI, encara que no integrat en les disciplines olímpiques. A certs nivells competitiu requereix, la seva pràctica requereix d'un nivell de condició física alt, a més a més d'una òptima capacitat coordinativa i agilitat.

Actualment es fan concursos i campionats de caràcter mundial. En aquests les parelles poden competir en dos estils: balls estàndard i balls llatins. En ambdós estils les parelles ballen cinc modalitats, que són:

- Els **balls llatins**: Cha-Cha-Cha, Samba, Bolero, Jive i Pasdoble. Es caracteritzen per l'espectacle de llums i diversió. Són en general balls alegres i que contagien de ritme a tots els assistents. Potser el Bolero trenca la regla sent un ball molt sensual i eròtic, fet que li fa ser un dels més preferits juntament amb el Cha-Cha.
- Els **balls estàndard**: Vals Anglès, Tango, Slow-Fox, Vals Vienès i Quickstep. Destaquen per la seva elegància i majestuositat, a causa en bon grau dels vestuaris usats pels ballarins. La disciplina dels Balls Standard és molt més rígida i precisa que la dels balls llatins, i per això és necessari molt temps perquè una parella de ballarins adquireixi un bon nivell en aquesta modalitat de ball.

En totes les modalitats es valora: l'estil, la tècnica, el nombre i l'originalitat dels passos i les figures que es realitzen, la postura, el ritme, la continuïtat en les evolucions, l'expressivitat i el vestuari.

ORÍGENS DE LES MODALITATS DE BALL:

ROCK&ROLL, MERENGUE I SALSA

ROCK&ROLL

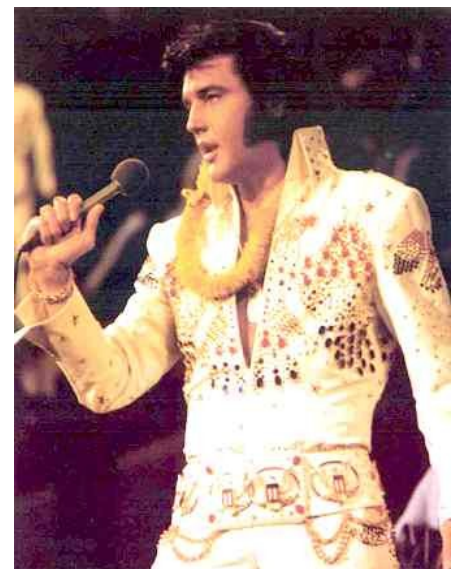
Neix als Estats Units i Anglaterra al voltant dels anys 50. El gènere és fill dels ritmes Jazz i Blues. El rock també té elements del Country, que conforma la seva arrel blanca que, no obstant això, només va contribuir en el ritme.

Alguns afirmen que el Rock n'Roll va néixer quan Bill Halley and The Comets van gravar la cançó "Rock around the clock", el 16 d'abril de 1953.

El rock neix com una contra-cultura comercial. Criticada per la cultura adulta nord-americana i anglesa i altament consumida per una joventut que viu un període de canvis radicals en tot el món.

El rock aviat va abandonar les fronteres del món anglosaxó fins a arribar als últims racons del món. El context del seu naixement és una època de canvis i de somnis. El planeta encara es recuperava dels efectes de la segona guerra mundial. Dos grans revolucions canviarien les relacions humanes del planeta: La Cubana, encapçalada per Fidel Castro i el Ché Guevara; i la Xinesa, de Mao Tse Tung.

La música rock podria ser considerada com a part d'una revolució juvenil. Aquesta

Elvis Presley, uns dels mites del Rock

revolució va acabar d'evidenciar i acréixer la separació generacional de les postures i la cultura conservadora, que molt poc entenien la nova personalitat i modalitats que adoptaven els joves com a formes de vida, estils de vestimenta i filosofies.

MERENGUE

Divertit i alegre, el merengue és un ball que aparegué en la República Dominicana a finals del segle XIX, i des d'aleshores és considerat el seu ball nacional. Una variant, anomenada Méring, es convertí en la dansa nacional del seu veí, Haití. El seu origen sembla ser de les danses africanes del Congo.

Xocà en un principi amb la burgesia, per la seva sensualitat. En la dècada de 1950, el dictador Rafael Trujillo obligà a l'exili a diversos músics de merengue. A la dècada de 1970, després de la migració massiva de dominicans a Puerto Rico, el ritme es popularitzà. Els músics acceleraren el ball i inventaren coreografies divertides per ser copiades fàcilment pels ballarins.

El pas bàsic consisteix en un pas marxat de dos temps amb canvi en el maluc. Els ballarins juguen amb obertures i canvi de mans, tours i girs.

SALSA

La salsa és un gènere musical de la música carib llatinoamericana, que va sorgir a Nova York. Va ser introduït per immigrants llatinoamericans, especialment de Cuba, Puerto Rico i República Dominicana, que en els anys seixanta van barrejar ritmes tradicionals llatins amb elements del jazz segons l'exemple del mambo i del cha-cha-chá.

Van donar fons a la música amb diversos tipus d'instruments de percussió. La salsa es toca en compàs de quatre temps. Sent característic el ritme de les claus (tic, tic, tic... tic, tic), mentre el cant i els instruments destaquen el primer i tercer temps del compàs. La salsa incorpora múltiples estils i variacions; el terme pot ser usat per a descriure qualsevol forma de gènere popular derivat cubà (com el cha-cha-chá i el mambo). No obstant això, la salsa es refereix específicament a un estil particular desenvolupat a mitjan 1970 per grups de Nova York —de l'àrea ciutadana cubana— i immigrants de Puerto Rico als Estats Units, i descendents com la salsa romàntica en

1980.

Algunes persones afirmen que l'estil de la salsa és primordialment cubà, encara que és una combinació de diversos estils llatins barrejats amb pop, jazz i altres. D'aquesta manera la salsa no és un gènere musical tancat ni immutable, sinó que és un conjunt de gèneres que es fusionen juntament amb ritmes afro-caribeños i amb el jazz nord-americà.